

3. Осіпчук Н. В. Навчання іноземних мов у вищих технічних навчальних закладах України (Друга половина ХХ – початок ХХІ століття) : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01. Рівне-Тернопіль, 2018. 336 с.

**Валерія ВОРОНІНА,
Микола ПЕЛІШЕНКО,**
здобувачі першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Державний біотехнологічний університет, Україна

СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІ РОЗВИТКУ ОБДАРОВАНІСТІ: ПРОБЛЕМИ, ДОСВІД, ПЕРСПЕКТИВИ

Розвиток обдарованих особистостей є ключовим елементом будь-якого суспільства, а для країни, яка шукає шлях до успіху та незалежності, це стає особливо важливим. Обдаровані особистості можуть стати мотором інновацій та технологічного прогресу, що є необхідним для розвитку будь-якої країни. Їхні ідеї, творчість та здібності можуть вести до винайдення нових технологій, підвищення продуктивності та покращення життя людей. Обдаровані особистості створюють нові підприємства, розвивають інноваційні сфери, що сприяє економічному зростанню та створенню нових робочих місць. Розвиток обдарованих дітей та молоді сприяє створенню рівних можливостей для всіх шарів суспільства, сприяє підвищенню соціального капіталу та створенню сприятливого середовища для розвитку країни [1-5].

Тому важливо вкладати зусилля у виявлення та підтримку обдарованих особистостей, розбудовувати систему освіти та підтримки талановитої молоді, щоб забезпечити успіх та процвітання країни.

На сьогоднішній день в Україні прийнято цілий ряд законів і програм (зокрема Закон України „Про освіту”, Національна програма „Діти України”, Програма розвитку обдарованих дітей і молоді, Указ Президента України про підтримку обдарованих дітей, Державна цільова програма роботи з обдарованою молоддю на 2007-2010 роки та інші), які спрямовані на створення загальнодержавної мережі навчальних закладів для обдарованої молоді. Її метою є формування цілісної, саморегульованої системи щодо виявлення і підтримки обдарованої молоді; розвитку та реалізації її здібностей; стимулювання творчої роботи учнів, студентів, вчителів та викладачів вищих навчальних закладів; активізації навчально-пізнавальної діяльності молоді; формування резерву для вступу у вищі заклади освіти, магістратуру та аспірантуру; підготовки наукових, педагогічних та науковотехнічних кадрів.

Проблема підготовки педагогічних кадрів до роботи з обдарованими дітьми дійсно залишається актуальною і вимагає подальших досліджень і розвитку. Ось кілька можливих причин цієї ситуації:

Відсутність єдиної теоретико-методологічної позиції. Відсутність узгодженої теоретичної бази та методологічних підходів ускладнює розробку структури і змісту підготовки педагогів до роботи з обдарованими дітьми. Різні

дослідники можуть мати різні погляди на це питання, що призводить до розбіжностей у практиці.

Неоднозначність поняття обдарованості. Розмаїття розуміння та визначень поняття "обдарованість" ускладнює розробку стандартів підготовки педагогів. Відсутність узгодженої концепції ускладнює розробку програм і методик.

Потреба у подальших дослідженнях. Для розв'язання цієї проблеми потрібні подальші дослідження, спрямовані на вивчення оптимальних методів підготовки педагогів до роботи з обдарованими дітьми, а також розробку стандартів та курсів, що відповідають сучасним вимогам та науковим досягненням в цій галузі.

Потреба в співпраці між університетами та практичними закладами. Важливо, щоб університети співпрацювали з практиками із сфери освіти для розробки програм підготовки, які б враховували сучасні вимоги та практичний досвід.

У цілому, розв'язання цієї проблеми вимагає комплексного підходу, який враховуватиме різноманітні аспекти підготовки педагогічних кадрів до роботи з обдарованими дітьми, включаючи теоретичний, методологічний, практичний та психолого-педагогічний компоненти.

Список використаних джерел:

1. Пономарьова-Семенова Р.О., Корольов Д.К. Духовність як складова обдарованості. *Обдарована дитина*. № 10, 2007. – С.2- 11.

2. Пономарьова М.С. Зайнятість працівників закладів освіти та їх потенціал на ринку праці *Вісник профосвіти*. Науково-методичний центр професійно-технічної освіти у Харківській області. 2023/2/3. С. 15-18.

3. Євсюков О.Ф., Пономарьова М.С., Золотарьова С. А., Засядьков А. О. Інклюзивна освіта як предмет наукових досліджень та вектор стратегічних рішень освітнього середовища «Вісник науки та освіти» (Серія «Філологія», Серія «Педагогіка», Серія «Соціологія», Серія «Культура і мистецтво», Серія «Історія та археологія»)» 2023 6 (12) С. 338-353. [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-6\(12\)-338-353](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-6(12)-338-353).

4. Золотарьова С.А., Пономарьова М.С., Євсюков О.Ф Використання професійно-освітніх компонентів та Soft-skills у сучасних моделях педагогічному менеджменту. *Вісник науки та освіти*, № 12(18) (2023). <https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-12> (18)

5. Євсюков О., Пономарьова М., Золотарьова С. Розвиток та перспективи професійної освіти у сільському господарстві / *Наукові інновації та передові технології*. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-11\(25\)-507-517](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-11(25)-507-517).

7. Гудзинський О. Д., Судомир С. М., Гуренко Т. О., Гудзинська Ю. С. Менеджмент стратегічної конкурентоспроможності соціально-економічних систем: методологічний аспект. *Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку*. 2019. № 21. С. 4–13.

8. Судомир С. М. Ділова репутація як стратегічний чинник розвитку підприємства. *Вісник ХНАУ*. 2017. № 4. С. 424–429.

9. Судомир С. М. Управлінські рішення у системі менеджменту. *Вісник ХНАУ*. 2021. № 2. Т. 3. С. 64–74.